

פרטיכל מס' יז/2

מלי יגון ועדת העבודה

ביום ד', כ' באדר תשי"ז (9.3.50)

נוכחים חברי הועדה:
היו"ר ע. גלובמן
מ. אונא
א. גולדראט
צ. יהודה
ח. כהן-מגורי
ת. רובין (באיחור)

מוזמנים: מר ביחן (מר בויאר)
ב"כ מרכז לסכות העבודה.
י. סינקלסטיין - מטעם מטרד העבודה.

הישיבה נפתחה בשעה 09.00.

היו"ר ע. גלובמן: אני פותח את הישיבה. אנו ממשיכים בדיון על מרכז ל"כות העבודה.

מר ביחן: תכניות התערוקה לזנת 51-50 חלויות בכמה גורמים: א) חקציב; ב) אמטרוח של העברה

גיאוגרפית. גם עבודות צבוריות חבוצענה במרחק רב ממרכזי האוכלוסיה; בנגב, בערבה ובגליל. נצטרך להתזיק מאוד פועלים תקומה אבודה; מחוץ לבתיים ויש צורך להקים את הכלים הדרושים לצטם כך במתנות.

ג) אמטרוח של העברה מקצועית.

מה נשאלת הישאלה, אם החקציב אשר הוצע להכשרה מקצועית, הוא מספיק. אני כבר הבעתי דעה שכל התכניות הקיימות וכל מה שנעשה עד עכשיו זוהי רק התחלה. מחוץ לבנין, כמעט שלא הגענו למקצועות אחרים. במדה שמדברים על הכשרה מקצועית במחכת, למיל, מדברים בעיקר על עליה בדרגה תוך כדי העבודה, ולא על הקניית הכשרה מקצועית לאנשים חדשים, אשר עדיין אינם יודעים אותנו.

ד) ניצול הכסף שהוקצב לעבודות

צבוריות. אנו צריכים לחת את דעתנו לבעיה ההספק בעבודות אלה. כי אין כל ספק שבשטח זה אנו רחוקים משלמות. אפשר באוחו מכום כסף להוציא יותר ימי עבודה ובאוחו המכום להוציא שעות ימי עבודה, ואין כל ספק שהמסטר הנהוג עכשיו יכול בהמשך הזמן לגרום

לדמורליזציה של העובדים בעבודות אלה ולא מעט עבודה צבורית היא כעון סיוע מוסווה. בחוגיה זו מתקשרת גם בעית ארגון העבודה והכנת החמרים. הינה אחרנו לא מעט בביצוע עבודות שהוחלט עליהן והוקצבו עבורן מכומים, כי החמרים לא היו מוכנים. אחת הבעיות שמרד העבודה ומרכז הליכות ימים לב אליה היא, בעית האכזר.

(ה) קשר ארגוני של המוסדות,

אשר צריכים לבצע את חכניות התעסוקה. אינני מדבר על מרד העבודה, אלא רק על ליכות העבודה.

נסיחי להביא בפניכם את המצב הקיים.

אמרת שזוהי מסימה גדולה וקשה בשביל לשכות העבודה. אמנם,

התרחבנו מבחינה ארגונית באעדי ענק בהדסים האחרונים, אבל לא

אמחיר בטניכם שלשכת העבודה כיום טרם ערוכה במאה אחוזים לביצוע כל

החכניות לקראת השנה החדשה. המיבות הן רבות והעיקרית היא, שלשכת נמצאת

עבודה) בחזית כפולה: מצד אחד לחץ מחומרי העבודה, אשר אינם

באים על סיפוקם, כי כל החכניות עד כה אינן יכולות לספק את כולם,

ומצד שני, הצד הארגוני של ביצוע אותן העבודות ייטנן כיום.

היום מוטלת עלינו מסימה ארגונית. יולחית את המועלים למרחקים;

צריך ללוות אותם; צריך לדאוג לכך שייכנסו לעבודה. לשכת העבודה

צריכה להיות נוכחת כסטועל נכנס לעבודה, כי רוב העובדים בעבודות

צבוריות הם עולים חדשים, שאין להם כל נסיון בשטח עבודה זה. על פי ים בעלי מקצוע

רוב אינם עובדים, או עובדים עם מספר מועט של מועלים ותיקים.

לא מעט, לשכת עבודה צולעת בשטח זה.

הבאתי לכם את דוגמה רמלה לוד בשבועות האחרונים, כשהקצבנו מספר

שוה של ימי עבודה בעבודות צבוריות ובעבודות אחרות, לשכה אחת

ניצלה אחימי העבודה במלואם ולשכה ינייה לא עשתה כן. לא מעט

קורה שאנו מקציבים ימי עבודה רבים במקום רחוק ואחרי מספר ימים

המועלים עוזבים את העבודה ובורחים הביחה, מסיבות יונות.

ניאלתי, אם בליכות העבודה ישנה חלוקת

עבודה צודקת. אמר לכם קודם כל על המבנה הארגוני של הלשכה ועל

הצעדים שאנו נוקטים, כדי לתקן את המצב בכל המקומות. בשבועות

ובחדשים האחרונים פעלנו להקמת מוסדות צבוריים ע"י כל לשכת עבודה,

כי אנו טבורים שאם הליכה לא חתנהל ע"י עובדים וסקידיים ממונים

בעזרת ועדות צבוריות ואנשי צבור, יהיה המצב גרוע. בעיירות מקומות הקמנו מועצות ליד ליכונן העבודה, אשר מתכנסות מדי פעם בפעם ודנות על הבעיות הקומדות בפני הלשכה. אנו דורשים ברוב המקומות אני חושב שהצלחנו להקים ועדות חור, אשר הרכבן קבוע לפי חוקת הלשכה. אח"כ, ברצוני לומר כמה מלים על החקלות בשטח

זה.

אנו פועלים ליישם הקמת ועדות ערעורים

מקומיות, אשר מהוות כעין גוף מיטטי. אח אדם חויב שהוא מקופת, הוא יכול לפנות לוועדה זו והועדה מבררת את חלונתו. במידה שאינו בא על סיפוקו, או אינו חויב שטסק"הדין יל ועדת הערעורים המקומית הוא מוצדק, הוא מונה לוועדת הערעורים המרכזית, שהיא מוסד מסודר מאד המתכנס פעם בשבוע וטופק בטאלות רבות. הועדה הזו מטפלת בעיירות קניינים ויש לה גם מנגנון זי רחב. אנשייה נוטעים למקומות זי ניט, גובים עדויות והועדה מו יע"כמוסד מיטטי מוכר בצבור. ישר לוועדת הערעורים מורכבת מנציגי כל הזרמים. יש לה גם שט טוב בצבור. ועדת הערעורים המקומית, ישנם מקומות שהיא טובה, חזקה ומרוכזת. וישנם מקומות שפחות, אבל מעולם לא שמעתי טענות על ועדת הערעורים המרכזית. ^{טובה} זהו שטח אחד של הפעולה. יש לנו שני

מפקחים ארציים במרכז הלשכות, אשר מטפחים על משרדי הרישום בלישכות העבודה. כל פועל ינרשם בלשכה, נרשם במשרד הרישום בשיטה מיוחדת של כרטיסיות וכל פידור עבודה ומשלוח לעבודה עובר טוב את משרד הרישום. בתוך משרד הרישום נעשה גם חישוב החור לעבודה. הבקרת על משרדי הרישום היא למעשה בקרת על חלוקת העבודה. יש לנו שני מפקחים וביניהם ישנה חלוקה גיאוגרפית. הם נמצאים באופן קבוע בדרכים ומעט בשלושה שבועות מגיעים לכל לשכה עבודה בארץ. ישנן ליכונת גדולות שהמפקחים מבקרים בהם כל שבועיים. הם באים לעתים גם בזמן פידור העבודה ורואים את הצורה בה מתנהל משרד הרישום. לפי זה אפשר לראות אם לשכה היא מסודרת או בלתי מסודרת. אנו מתערבים ודורשים שנויים ועל פי רוב גם מצליחים. בשטח זה התקדמנו באעדי ענק במיך חצי השנה האחרונה.

אינני רוצה להגיד שהמצב הוא אידיאלי.

עם כל הבקרת והפעולה הנעשית מצד המרכז.

החומר האנושי המהווה היום המון דררשי עבודה אינו בעל הכרה וידיעה
דמורליזציה גדולה אבל חלק מהעולים החדשים. **אנו נלקחים נגר האפריקה**
המסוימת היוררת בלשכות העבודה. בחדשים האחרונים גם פטרנו עובדים
ומה אני יכול לומר כי פטרנו עובדים מכל המפלגות. אין מפלגה היום
בתוכנו הנקיה ביחס זה. אינני רוצה להגיד "מרכזי המפלגות הם האויבים
בכך" להיפך, הוראותיהם חמורות, אבל ישנם עובדים החושבים
שהאינטרס המפלגתי שלהם מכריח אותם לפעול בהון מסוים. לא פעם
אין לזה גם דקק מפלגתי, אלא אישי ומסוים זאת בתפוצה מפלגתית.
במידה שאנו מגלים דברים כאלה, נהגנו
בארה התריפה ביותר. קודם כל פטרנו עובדים וגם במקרים "בהם לא
פטרנו את העובדים השגנו תיקונים ע"י אזהרות חמורות.

אחת החקלות הרציניות היה בכך, "לא טעם

הרגונים ומפלגות דורשים תפונים ואינם עושים דבר על מנת להשיג
את התפונים. המוסד הישיל ביותר אשר יכול לטקח על חלוקת העבודה
צודקת הוא, ועדת התור. עובדה היא שבהרבה מקומות לא טופיעים רוב
נציגי ועדת התור בעת סידור העבודה. אין זה מן המלאכות המכובדות.
כל סידור עבודה כמעט קצור באינצידנטים, לאו דווקא על דקק
מפלגתי. במקומות רבים מחזירים חברי ועדות התור את העבודה למרכזי
העבודה. יש לנו מלחמה על תפון המאב ביחס זה עם כל המפלגות ועם
כל ההרגונים ולא טעם **יסנהי** דימפרופורציה עצומה בין הכרזה
נציג ארגון או מפלגה מסוימת ובין התנהגות חבריו בוועדת התור.
חברי ועדת התור אינם באים לסידור העבודה ולא רק טעם בשיבויעים או
אפילו טעם בחדש. חלק מן התפנות האלה צריך להיות טוטנה טנימה. כל
ארגון וכל מפלגה חייבים לדנוג לכך שחבריהם יהיו מוכרחים להיחתך
היחתפות קבועה בוועדות התור. אפשר להתגבר על בעיה זו, אם כי לא
במאה אחוזים.

בכלל מטריזים מאד בקשר לחלוקת העבודה.

אין כל הסק שביחס זה ישנו רצון כן מצד כולנו, לתקן את המצב. המצב
החמור ביותר הוא בישובי העולים. במקומות מסודרים ובמוסדות ותיקות,
ישנה מסורת מסוימת בחלוקת העבודה וגם העולה החדש נכנס לסידורים
אשר נקבעו ע"י המסורת. לא מן המצב במקומות כמו רמלה, לוד, בית-
שאן, מגדל גד וכו'. עצם המוסד "ליטה העבודה, הוא בטבילת חדש
לגמרי ואין הסק שאנו צריכים לנקוט בפעולה מחנכת. אם אנו מגלים

מזהו שאינו כסורה אצל עובדי הל"כה, אנחנו מתקרבים ללא מלוא מניין
ויש לציין שדוקא ביחס זה יל חלוקת עבודה, לא היו לנו סכסוכים
בתוך מרכז הל"כה. עובדים בזה חברים מכל הארגונים. דוקא שני
המסקחים סיצנים אח המיעוטים בתוך מרכז הל"כה ואני כנציג הרוב
יכול להגיד שאני סומך על חוות דעתם כי אני יודע שהם פועלים בצורה
אובייקטיבית, אינם מתיימרים ואינם מגזימים. אבל הנושא הזה הוא כל כך
חמור, כל כך עדין, "לא ע"י מאמרים בעתונות נפתור את הבעיה, ביחור
כ"לעוטים אותם החברים של מחברי המאמרים אינם פועלים ברוח המאמרים.
לא אומר שדבר זה מתרץ את המצב, אבל רציני רק לציין את ההיסוס
פרופורציה.

ניאלתי באיזו מידה אנו מחלקים את
העבודה למקומות הנטושים והרחוקים. הפרינציפ שלנו הוא, "עבודה
הנעשית במקום שייכת ללשכה המקומית. האמת היא שדוקא לישובים אלה
אין מקורות פרנסה מספיקים במקום והרבה עבודות צבוריות אצלנו נחשבות
כעבודות ארציות. הכלל שלנו הוא: עבודה שהגוף המבצע אותה הוא גוף
ארצי, הממשלה או מספר רשויות מקומיות יחד, נחשבת כעבודה ארצית.
אם הכביש עובר במקרה דרך מושבה זו או אחרת, אין זה אומר שבאופן
אוטומטי העבודה שייכת לאותה המושבה.

במרכז הל"כה ישנה ועדת חלוקה
מיוחדת לעבודות הארציות, אשר בכל מקרה מחלקת את העבודה בין הלשכות.
אם הולך ונבנה כביש גדול, או הולכת ונעשית עבודה צבורית רחוקה
קב, אשר אינו שייך לתחום שפוט ישוב מסוים, המרכז קובע את החלוקה.
נטאלה כאן טאלה, באיזו מידה מתערב מרכז
הלשכות, אם לשכה שולחת עובד לפי בחירתה והוא מוחזר מסיבות שונות
גם סיבות מפלגתיות. הטמול במילוח לעבודה הוא בידי לשכת העבודה
המקומית ומלחמתה היא על שליטה בשוק העבודה, על עבודה מאורגנת.
היום אין ללשכה העבודה מכחיר חוקי שבו היא יכולה ללחוץ על נותן
העבודה ולהכריחו לקבל את הפתעל שטולחים אליו.

ח. כהן-מגורי: בשאלתי, שחכונתי למודעות ממסלתיים.

מר ביתן:

גם במוסדות החלתיים, ההזדקקות ללשכה

היא הזדקקות שניבעה לפי התנאים של חוזה

עם האיגוד המקצועי, כעין חוזה בין לשכת העבודה ובין המטילה.
במידה שהמטילה מכירה בעבודה מאורגנת, היא מזדקקת ללשכת העבודה.
ההזדקקות ללשכה היא הזדקקות מוסרית, אין לנו היום כל אמצעי חוקי.
שובן "עם קיום החוק, לא יוכל שום נוחן עבודה בארץ לסרב לקבל
עובד אשר נשלח ע"י הלשכה. לשכת העבודה יהיה אז המוסד היחיד
אשר יוכל לשלוח פועלים או עובדים לעבודה, במקצועות שיוסדרו בחוק.
כעת נהוג שכל מקיד עד דרגה זו נשלח ע"י לשכת העבודה. אינני רוצה
להגיד בזה שכל מוסדות הממשלה נהגו לפי שיטה זו. היו מקרים רבים
שבדרגות אלה נכנסו עובדים שלא דרך הלשכה. הלשכה התערבה, אבל לא
בכל המקרים הצליחה. ישנם היום תירוצים רבים לכך: חוק התזרח
החיליים לעבודה; חוק הנכים; הטלת מכסות נכיו על מפעלים וגם על
מוסדות ממשלתיים. ברגע שמטילים מוסד מכסות של נכים, אין
הקביעה בידי הלשכה. למעשה, המוסד הקובע כאן הוא אגף השיקום של
מסדר הבטחון. הצורה הטכנית היא אח"כ תעודה משלוח של הלשכה.
אם לשכת העבודה המקומית היא חזקה וחקיטה, היא מתערבת ולא מעט
מורידה עובדים מן העבודה. אתן לכם דוגמה: בירושלים, עם העברת
המשרדים, היו מכסות. לשכת ירושלים סמונה על כך ובודקת אם כל
אדם שהועבר מת"א, עבר באמת במטלה לפני כן. אבל כאן היה תירוץ
אחר - עובדי המנדט. חוקמה ועדה שהיתה יריכה לקבוע מי מבין עובדי
המנדט עובד בממשלה, ואחרי מספר חדשים התגלה שנכנסו לעבודה בממשלה
מספר עובדים שלמעשה לא היו מקידי מנדט, או אולי היו מעט אבל לא
בחקוטה האחרונה.

ביטח זה ישנן גם כן פירוט רבות; אמנם,

טחוח מאיר בשוק הפרטי, אבל הן ישנן ולא נפתיר אותן. גם הכנסת
הנכים הקטחה עלינו מאד. הווקנות האלה הוצאו מבלי כל התייעצות
אחנו. אנו היינו יכולים לדאוג לכך ש, כויות: לשכות העבודה ביטח
העבודה המאורגנת תובחחנה. אבל העמידו אותנו בטני עובדה. הוסיפו
תקנות בחתימת שר הבטחון. אח"כ רצינו לתקן דברים שונים ע"י כל מיני
הטכמים ולדעתי חיקנו. אבל אינני מרוצה מן המצב הקיים. אני מקוה
שפעולה הטלה המכסות הסתיים חוך שבועות או חדשים אלה רבעהיר נדע
לשמור על חופעות כאלה.

אחד הגורמים אשר יכולים להכשיל את

לשכת העבודה בתחילה, כמו יחסו לא מעט בעבר, הוא יחס הציבור ללשכת
העבודה. ביחס זה אנדר בגלוי, כי איננו מרוצים מן המנהל לשכת
העבודה נחשב בעיני רבים כמחסר אמל, בלתי סטנדרטי ואין יחס רציני
לא מצד צבור הסוחרים ולא של צבור הרחב ללשכת העבודה. אחת המטרות
במלחמתנו היא, להסביר גם למספרות המסלילה וגם לארגוני הטועלים,
שבפני לשכת העבודה הינו עומד תפקיד להכניס את העולה החדש לאורחות
של מדינת ישראל. המגייסה הזו היא אינטנסיבית ואינטמיטית ביותר.
כל המטרות האחרות המטטלים בעולה החדש מטטלים בו סתוה מאזר ללכות
העבודה. על כן אנו יורכלים לדאוג לכך שיהא תעמוד על רמה מרומה,
עובדי ללכות העבודה ידעו בעצמם להעריך את תפקידם ע"י כך שאחרים
יעריכו אותם. עובדי הללכות בדרך כלל עובדים עבודה קשה, אינני
רוצה להגיד שאלה הם מן העובדים המשובחים ביותר, כי לא רוצים
ללכת אליה; היא נחשבת לעבודה קשה ולא מעט גם לעבודה בזויה. רק
אם נדע להסביר לצבור שזוהי החזית הגורלית, יעלה גם עובד הלשכה
בעיני עצמו ואז יוכל למלא את תפקידו הראוי.

מר בויאר: אני אחזיל בדבריו האחרונים של ביתן.

אחד הלקויים שישנם בללכות העבודה וגם

ביחס חלוקת העבודה הוא, הסבה לעובדי הלשכה לא קבלו הכשרה
מספקת לעבודתם בללכות. הם אינם יודעים במידה הדרושה את תפקידם.
מקבלים כעם בעובדי הלשכה כמקט מכל הבא ליד, כי אדם מוכשר אינו
רוצה, בדרך כלל, ללכת ללשכה; והרבה סיבות לדבר: ראשית, הגאות
בשטח התקידות בארץ; השנית, העליה הגדולה המצרית אנשים רבים,
אבל ישנה עוד סיבה אחת: חוסר הבטחון בחיי העובד בלשכה. עובדי
הלשכה נחונים ללא חסוגה, להתקפות מצד מתוסרי העבודה ולא רק להתקפות
דיבוריות, אלא גם במעשים ובחבלות גופניות. כמעט מדי יום היומו אנו
שומעים על התפרצות במקומות שונים וישנן כמה סיבות לכך: א) עצם
הדבר שאין תעסוקה מספיקה. ב) חלק גדול מהעליות החדשים לא חונך
לתלוקת עבודה מודקת. אינו מבין מה פירוש הדבר שנתונים עבודה
לחברו ולא אין נוחנים, הוא יודע רק שהוא רוצה עבודה ויש לו מספחה
פעליו לפרנסה. אנו דנו על הבקיה זו לא מעט ולא מצאנו לה פתרון,

אנו כי נגישנו פעמים רבות עם שרת העבודה ודרשנו שינתן שמירה
ע"י הלשכה. שרת העבודה אינה גורמת את השיטה הזו וחושבת ע"י
חנוך והמורה להוקיל. אולם, שיטה זו עד עכשיו לא הוקילה
במסומה ואדבר גרם לחבלות קשות בעובדים, קבלת סחירות לחי וכד'.
עובדים רבים עזבו את עבודתם בזמן האחרון.

אני מוכרח לציין שיחס הצבור ללשכה

אינו הוגן. הצבור יכול לראות איך מכים עובד לשכה ואיך אינו מתערב.
גם המסמרה, לצערנו הרב, אינה מבינה את חשיבותה ביחס זה. כשמוזכר
לשכה מקבל מכוח, עובדו רינה בכל המקום וכשבאים למסמרה, היא מחפיה
סימני דם. כשנודע למועלים המסמרה אינה מגיבה, המכנה גוברת.
אני חושב שאיננו צריכים להיבהל מפני

האמצעי הזה, להעמיד שוטרים ליד לשכות העבודה. היותו אמילור הצעה
שלא נעמיד שוטרים ממי, אלא אנשים היודעים סדר, פדרנים וכד',

הלובשים מדים מיוחדים. אני חושב שאם זה לא ייעשה, נגיע למצב

כזה שעובדי הלשכה החובשים יעזבו את עבודתם. אני מוכרח לציין, כי

בתדשים האחרונים עזבו עשרות עובדים את הלשכה והלכו לעבודות

אחרות. דברים אלה קרו בהרצליה, ראשון לציון, רעננה, כפר-סבא,

ואחר למקומות הנוראים, הם מתחלטים המזכירים כמעט מדי חדי בתדשו.

עובד הלשכה הוא למעשה עובד פוציאלי,

מיום שאינו צריך להיות רק פונקציונר טכני: לרשות, להכניס ולהוציא

כרטיסיות וכד', אלא הוא צריך לשמל באיש עצמו, לדעת את מצבו, את

מצב משפחתו, קושר עבודתו ולהחאים לו עבודה. כשאנשים אלה לא

הוכשרו, מובן שעבודתם אינה יכולה להיות יעילה ביותר. עובדות

פוציאליות לומדות שלוש שנים ובארצות מחוימות לומדים דבר זה

באוניברסיטה, ואצלנו עובדים אנשים אלה ללא כל הכשרה מוקדמת. עלינו

לתת את הדעת לדבר זה. אמנם, מרכז הלשכות ארגן במסד החורף שני

ימי עיון והמורה לעובדי הלשכות והם שמעו בהקטבה רבה את כל

בעיות הלשכה והטפול בהן, אבל מובן שאין זה מספיק.

ביחן דבר על הועדות הפריטטיות. אנו היינו

רגילים שחמיד יצבו עסקנים מתנדבים בוועדות אלה והיו יושבים ערב

ערב כמה שעות בזמן חלוקת העבודה. כיום מספרם טחת, כמעט אינם,

ואם חברי הועדות עצמם אינם מסתמכים, אי אפשר לדרוש זאת מן

המתנדבים. אין אדם שירצה בהתנדבות לשבת יום יום 3-4 שעות, חוץ

מיכון עצמו, ולחלק עבודה. קורה לא פעם אנשים חלה צריכים לצאת
מן הליכה דרך החלון, כדי שלא ירגישו בהם כשהם יוצאים. ייתכן
יזו תהיה גם בקיה תקציבית, כי אי אפשר לדרוש מאדם שישב 25 ימים
בחודש, 3 טעות ביום וללא כל חגמול. אין כיום בנמצא עסקנים
כאלה.

ועדות הערעורים עדיין לא הוקמו במקומות
רבים. ישנם מקומות דורשים מאתנו תקציב בשביל מזכיר ואיננו
יכולים לאשר זאת ובגלל זה לא קמות ועדות ערעורים במקומות
הדרושים.

נישאלה כאן שאלה בקשר עם המרוסקציה בחלוקת
העבודה. בדרך כלל, בזמן האחרון, נעשו נסיונות רבים להקמת
ועדות לחלוקת עבודה, אבל גם ביטח זה, כ"עובדי הלשכות הם חרשים
במקומות רבים, חלשים ונחונים ללחץ של מזכירי המטלגוח, המצב
אינו יכול להיות אידיאלי. בעבר היו מזכירי הלשכות אנשים שהייתה
להם עמדה מסלחה לא רק בתוך הלשכה, אלא גם בתוך צבור הטועלים
והיו יכולים לחוות דעה, לא לקבל מרות בדברים שפגעו בעבודה
הלשכה. כיום ישנן עבודות המגיעות ישר למטלגוח ומזכיריהן
לפעמים טולחים לעבודה אנשים שלא דרך הלשכה. אנו נלחמים נגד
תופעות אלה בכל האמצעים אשר בידינו.
ברצוני לענות על השאלה בקשר למספרים
הבלתי מתאימים.

היו"ר ש. גלובמן: חרשה לי שאלה נוספת. האם ברישום
המספרים בלשכות, עובדים אנשים מכל
המטלגוח?

מר בויאר: מסתמים אנשים מכל המטלגוח. בליכה אחת
יכול להיות רוב מן המספרים דרלית,
בשניה מהטועל המזרחי ובשלישית מהמספרים העובדים הלאומיים. אין זה
חיוב. אגב, לא אעלים טכט, "העובדים מכל המטלגוח מעוניינים יותר
לשבת בעת סידור העבודה מאשר לנהל את הרישום.
אמר לומר כי אצלנו ישנה חורה שבכתב
וחורה "בעל-פה. בתלמוד ישנו טחגס האומר: "דברים שבעל-פה, אי אחת
ר"אי לאמרם בכתב ודברים ש"בכתב, אי אחת ר"אי לאמרם בעל פה."

מה שנוגע לחורה שבכתב, המספרים הם
מדויקים. אבל ישנם כאלה המתחילים ללמוד גם תורה "בעל-פה". הם
מעריכים "במקום שנרשמו 280 איש, ישנם עוד 70 שלא באו להרשם
אם כי אינם עובדים, כי התיאלו מקבל עבודה. איננו יכולים לקבל
מספרים אלה כנכונים וגם כצודקים. מי שאינו בא להרשם, איננו
הולכים לביתו לבדוק למה לא בא. אבל המספרים אשר פוּרְסְמוּ ע"י הלשכה
היו מבוססים על דו"חיים רשמיים. בכל "בוע" אנו כותבים ללשכה,
אם הפיכום ילהם מחאים או אינו מחאים לפירוט, מבררים ומסבליט
חזובה. אני חושב שהמספרים הניתנים ע"י הלשכה הם מוחמכים ואין
לדבר על אמדנות.

אשר לאנשים בגיל גבוה, חשוי כוח וכד',
לדעתי ישנן מלאכות בית-סונות אשר היו יכולות לפרנס אנשים בגיל
גבוה בכבוד, אם כי לא היו מקבלים אותו הזכר שמקבל טועל רגיל
בבית"ר או בבנין ואנשים כאלה חמיד מסתפקים במועט. יש צורך להקדיש
לבעיה זו יותר תשומת לב.

לשכת העבודה אינה מטפלת באנשים חשוי
כה, זמנים ונכים, אבל בכל זאת מסתננים אנשים כאלה ללשכה, מבלי
שייבדקו קודם לכן ע"י רופא.

מח העבודה של העובד בלשכה הוא גבוה
מדי. היו זמנים שאמרו כי מנגנון הלשכות הוא מנופח, בגלל הצורך
לנטק את דרישות המפלגות והארגונים. אולם כיום המצב הוא כזה, שמח
העבודה הוא גבוה מאד ויש צורך להגדיל את התקציב ולהכניס עובדים
נרמטים. אני מכיר עובדים אשר נמצאים בלשכה 12, 14 ואפילו 16
"עות ביום, ואם אנו רוצים שהעבודה תהיה יעילה, אנו צריכים לתח
להם חנאים נוחים ועבודה מדירה. אנו הג"נו למ"רד העבודה הצעת
תקציב של 390.000 ל"י. היום עובדים בלשכה - 350 איש האנו מניחים
"מראיון לאפריל 1950 עד 31 למרץ 1951, יחוסמו קרוב למאה

עובדים. אם כי זרתי העבודה קבלה את ההצעה על היתחפות של 75%,
אם יקרה "האוצר לא יאשר זאת, נצטרך פשוט לסגור את הלשכות ולמסור
את המפתחות לאוצר. לטי התקציב יוצא, שכל אחד מהארגונים מתזיק את
עובדיו ומה שהמטלה נוחנת מוצא להוצאות.

אנו החלטנו לגבות מהבלתי מאורגנים 3%

מיזכר עבודתנו. זה מגיע בערך למס "מילט" החבר המאורגן, מינוס המסים המוציאליים. אני חושב שגין זה נורק, כי חבר מאורגן יהיה חייב בכל המצוות וגם במצוות החזקה הלשכה, בעוד שהבלתי מאורגן יהיה נקי מחובות.

מר ביתן: אחוז הבלתי מאורגנים בחל-אביב היה

בשנת 1949 - 30%; בירושלים - 10% ובחיפה 5-6%. במושבות הרבה פחות.

היו"ר ע. גלובמן: אני מודה לכם. ברור כי כאשר נבוא למכס

אח בעיות החקוקה לקראת 51-50, מקירתכם

חיה לפנינו. אין ספק שלא הכל יהיה תלוי בוועדה, אבל הצעות שונות תקבלנה ביטוי מסוים במסקנות הנביא בפני הכנסת. אבל לזה נוכל להגיע רק כשנגיע למסקנות בשאלות החקוקה בכללן. אין יסוד "נבריל ונקרים דברים מסוימים. גם השאלות הארגוניות תלויות לא במעט ביאלה התקציבית. לעת עתה הובאה בפנינו חכנית חקוקה, הכוללת 12 מיליון ימי עבודה, אבל חכנית "עדדין לא נחאשרה ע"י האוצר וע"י הממילה. אנו נוכל לפכס את כל הדברים ששמענו, רק אחרי אישור כזה.

יש לי בקשה לחברי הועדה. אני אהיה

נכון לפעול לפיה, אז לא ירבו עוררים על הבקשה. אני מבקש מהועדה ייפוי כח לברר עם ועדת הכנסת ועם הממשלה ועם הועדה הכלכלית, שתקום ועדה מיזמת, כמובן מתוך שמירה ברורה על יחסי הכוחות, "ל הועדה הכלכלית ו"ל ועדת העבודה והיא תדרוש מאח הממשלה להביא בסניה בהקדם האפשרי את חכניות הפתוח, אט ישנן כאלה. א. אינן - נאסרך להטיק מכך מסקנות, אבל אז לא יהיה לנו במה לדון. אינני חבור "היה בריא לממשלה, למיך ולמדינה, כי חכנית הפיתוח, לא רק מבחינה טיסקאלית, נמסרה כולה לוועדת הכספים בשנה "עברה. בדקתי אחרול את סמכויות הועדות ולמי דעתי "ואני מניח "אינני טועה - שאלות אלה מוכרחות להתברר תחילה בשתי ועדות אלה או בוועדה משותפת. את על החברים טוב, אני נכון לקבל ייפוי כח כזה ולנחות לארגן דבר זה בהקדם האפשרי.

צ. יהודה: אני חושב שהצעת היו"ר היא נכונה וחשובה מאוד ויש יסוד לחיוב בעניינים רבים אנו נלך ונרחיב את השיטה של ועדות אר"הוק לעניינים מוימיים, לבירור דברים שבהם ועדות יש להן ענין וזה כמעט בהם. אחמול, למשל, שמעך ועדת הכלכלה את י"ר התחבורה ואת ראשי המטרה בענין תאונות הדרכים וחיסום מיטות ארגון שיפתחו או אולי - מה שאינו עולה כמעט על הדעת - יחסלו את תאונות הדרכים. לבסוף, הציע י"ר התחבורה שתקום ועדה מיוחדת, של 2-3 מועדות יזונות ובתוכן ועדת העבודה, ויחד עם עלי מקצוע ועל יסוד חומר שיוגש מחדש ע"י י"ר התחבורה, ינסו להגיע למסקנה מיוחדת ובכוח ועדה זו יונעו אותם גלגלי המסילה שבהם תלויה ההוצאה למעל "ל החלקים השונים של החכנית אשר תוכן.

הצעה זו נחקבלה על דעת כולט כנכונה וקולעת למטרה. אין כל ספק ששאלת הפתוח היא חשובה הרבה יותר בטביל המדינה. זהו ענין שכל מחלקות הממשלה וכמעט כל הכנסת, מלבד ועדת הכנסת, מעוניינים במחרון הנכון ובהכנת חכנית פחות עד כמה שאפשר יותר ריאלית ורציונאלית. לכן, אני חומך בהצעת היו"ר.

מ. אונא: אני חומך בהצעת היו"ר ואני חושב שזהו אחת הנקודות העיקריות שאנו היינו צריכים להתמסר לה. היוזמות בין הועדות יכולה לתח את הפתיחה הדרושה. גם לפי המכויות לא מגיע דבר זה לוועדת הכספים.

ח. רובין: אני כקודמי מצטרף להצעת היו"ר וחומך בה, אך אני מבקש מהיו"ר שהבירור עם הגורמים הממשלתיים לא יהיה רשמי, כי באופן רשמי אין הממשלה עומקת בהרכבת ועדות הכנסת.

א. גולדראט: אינני לרצה להכנס לפרטי התקנון, למי שייך דבר זה. אבל אני חושב שלתועלת הענין טוב יותר שתהיה ועדה מיוחדת של ועדת הכספים וועדת העבודה.

היו"ר ע. גלובמן: לא חשבתי לברר את הדברים עם הממשלה ראיתי רשמי. אבל יש ראינו משהו רשמי.

המסקנה שלנו, לדעתי, מחייבת את הממשלה להביא את חכנית הפתוח
בטני מליאת הכנסת וזאת אני רוצה להשיג. אבל מכיון שאני מקבל
את דעתו של רובין ככלל, גם בענין זה אני אטפל באורח בלתי
רשמי.

גולדראט טועה ביחס לוועדת הכספים.

בדקתי את הסמכויות וברור לי, לפי מה שהעליתי בבדיקתי, כי
הענין הוא בתחום ועדת הכלכלה וועדת העבודה. הכנסת לא מסרה
לוועדת הכספים את תקציב הסתומ; הכנסת החליטה על התקציב = 55
מיליון. היא מסרה לוועדת הכספים את עיבוד כל פרטי חכנית הפתוח;
כלומר, היא ביטלה ע"י כך את כל הוועדות ומסרה את הדבר לוועדה
אחת. משום כך ועדת הכספים עסקה בזה בשנה שעברה. משום כך,
אינני סבור שיש ליתן את ועדת הכספים. אני מכיר בזכות ועדת
הכספים, כי לאחר שיתיי הוועדות האחרות את חכנית הפתוח, היא
יכולה לומר "אינה מאשרת את התקציב ומחזירה את החכנית לכנסת.
אז יהיו ערעורים והסתגויות. אבל את אני דן על הענין מבחינה
פורמלית, ועדת הכספים רשאית לא לאשר את כל הטעויות ואז לא
יהיה שום פתוח. אבל זוהי אבנטואליות כזו שאין לחשוש לה ביותר.
אחמול מנה אלי יו"ר ועדת הכלכלה ובקש
ממני שנמנה ועדה מצומצמת לבדיקת תאונות הדרכים וכל הקשור בזה.
הבעיה מסובכת ואינני רוצה עכשיו להכנס לפרטיה. אני רוצה שהחברים
ידעו כי אלה ייבחרו לוועדה מצומצמת זו יצטרכו לעבוד הרבה וקשה.
אני אודיע לחברים על הסידור.

ח. רובין: מכיון שלא הייתי בטעם הסקירה, אני אבקש
רשות לראול מספר שאלות על שיטת הרישום
בלשכות העבודה.

ישנה שורה של מושבי עולים וישובים
חדשים הנחשבים כאנשים הנמצאים בהתישבות מלאה, אך למעשה נזקקים
לסידורי עבודה. באיזו מידה דואגים לסידורם; באיזו מידה התביעה
לעבודה מוגיעה בחור סיכום של דורשי עבודה?
מה היסוד למירוב לשכות העבודה לרישום
אנשים למעלה מגיל 50? אינני מדבר על 55 ומעלה אלא על 50 ומעלה.
האם עובדה זו אינה מביאה לידי ריבוי העבודה הבלתי מאורגנת?

המירוב לרשות בני 55 ומעלה נעשה באופן

רזמי יותר. מה המידור המרכז לטבות העבודה חוטב להבטיח, כדי
שהיה רישום ופיטוק עבודה לאנשים אלה?

האם מרכז לטבות העבודה במקורות

הסטטיסטיות שלו, שם אל לבו את העובדה, שכאשר מדובר על עומק חוסר
העבודה, אנשים רבים אינם נרשמים לא מפני שמצאו עבודה, אלא מפני
שהם רואים מעט לבוא ולהרשם בליטכה, בידעם שלא יקבלו כל מידור.

במיכום החדשי נכנסים אנשים אלה בחור כאלה שעברו במשך הימים
האלה שלא הוסיפו להרשם. דבר זה מסלף את התמונה וזו אינה תופעה
בודדת. מה האמצעים המרכז לטבות העבודה נוקט, כדי שתתקבל מדי
חודשי בתדירו תמונה הקרובה יותר למציאות?

אם עוברים על הסקירות של מרכז לטבות

העבודה, רואים כמעט פרופורציה קבועה בין נשים דורשות עבודה
ובין גברים דורשי עבודה. האם עובדה זו אינה מעידה על כך שיש
אינן נזקקות לליטכות העבודה, או שהן מיואשות לגמרי מקבלת עבודה
דרך הלטכות? האם ישנה דאגה מיוחדת כדי לכלול את מקצועות
האשה בתוך לטבות העבודה ולספק עבודה לנשים?

ישנה בעייה של מתנות מעבר וכל אחד מאתנו

יודע מה המושג הזה אומר. ברוב מתנות אלה אינה קיימת הליטכה
בכלל, או שהוקמה רק בזמן האחרון ביותר. התוצאה מזה היא, שעולים
הנמצאים במתנות מעבר אלה ורוצים להרשם בליטכת עבודה, צריכים ללכת
מרחקים עצומים. מה הדאגה המיוחדת למתנות מעבר אלה? מה הדאגה
לגבי הקמת מתנות לטבות העבודה למחות, בכל המתנות האלה? מה
הדאגה לכך למחות מבחינה סטטיסטית, דורשי העבודה במתנות העבודה
יוסיפו כפי שהם צריכים להוסיפו, בתור דורשי עבודה?

מי שעוקב אחרי הסקירות היבועיות מוצא

תנודות גדולות מאד. בשבועיים האחרונים ירד המספר בהרבה ולפני
שלושה שבועות אמר לראות קפיצה חדה מאד למעלה. לפי עניות הבנתי,
לא יכול להיות לקפיצות אלה^{רק} המספר של תנודות בעבודה. צריכים
להיות כאן הסברים יותר מרדניים וסטטיסטיים.

בעתון פורסמו בזמן האחרון שני מקרים

חמורים מאד של הפליה מסלגית במידורי העבודה: בק"ר עם ביח"ר

לטיגריות בחיטה ובקצור עם סידור עבודה בלוד. בחיפה נשלחו לביח"ר חדש אנשים מחוץ ללשכות העבודה. ללשכות העבודה, הנראה, לא היה כח או לא היה פזון להשתלט על מאב הדברים. כל הסידור הזה היה על יסוד מלאכותי. האם במקרים אלה, אחרי ההאשמות עברו את העיונות, לא חקים מרכז לשכות העבודה ועדת חקירה, האם ועדת הערעורים המרכזית בדקה את הדברים? מה נעשה כדי להעניש את האשמים ולהגיב בצורה הראויה?

מנ ביח"ר: אני מבקש שליחה מחברי הועדה אם אחזור על עצמי, כי על רוב השאלות כבר עניתי. אנסה לעינות זאת בקצור, לפי סדר השאלות. אקדים הקדמה כללית ואנחה לסיים מעט אחת ולחמיד את טריית הטרימינולוגיה.

אינני בין אלה אשר רוצים להוכיח באיזה דרך יש, ע"י תקמולה וכד', להצליחו במאה אחוזים להתגבר על קשיי העבודה בשנה "עברה". המצב הוא קשה והיה קשה גם בשנת 51-50. הסמטימטיקה לא באה ביום שנים כדי להטייר כאלוונות.

ברצוני להסביר לרווחה מושגים: י"ל לנו

"לרווחה מספרים בטמטימטיקה החדשית: מספר הרשומים בלשכות העבודה, שזהו מספר סידורי. אם אדם מו יע בינואר, הוא נסאר רשום עד הצמבר, אם הוא מוסיע או אינו מוסיע. מטרת בישיבה הקודמת שזרך ללשכות העבודה בארץ עברו 98.000 איש בשנת 1949. המספר הימני הוא, דורשי עבודה במעל, הנרשמים תוך חודש, המוסיעים כוובעים עבודה. בטמטימטיקה החדשית ילנו עד כה, מסום מה, הם מוסיעים כ"מחוסרי עבודה". נפיתי להסביר, ואני חושב שהדבר היה מובן, שאלה הנקראים מחוסרי העבודה הנרשמים במסך החדש, הם אנשים שחובעים עבודה, שחלק מהם בא על סיטוקו ורק הממוצע ליום נותן תמונה על מצב חומר העבודה. מחוך אלה ינרשמו במסך החודש, חלק עבד חודש י"ל, חלק 13 ימים בחודש, חלק 5 ימים בחודש והממוצע הוא מספר מלאכותי. יוצא מזה, שהממוצע ליום, היינו כך וכך מחוסרי עבודה, אין פירוט הדבר שכל החודש היה אותו מספר. על כן המספר הנותן לנו תמונה על מצב האבטלה הוא הממוצע היומי.

איננו רוצים בטמטימטיקה ילנו אנשים

היושבים במחנות עולים; איננו רוצים הנמצאים בנקודות

החייבות, במסגרת טיפולו יל המחלקה להחייבות של המוכנות היהודית. איננו רוצים אותם במסגרת כמחוקרי עבודה או דורשי עבודה. לעומת זאת, אנו מספקים חלק התביעות יל אותם הגופים, במקרים שאנו יכולים לעשות זאת. הטיקול הוא ברור. צריכים לקחת בחשבון ייצוג אנשים אשר אין להם כל פרנסה ואין להם דואג אחר וייצוג אנשים אשר בכל זאת, במסגרת הקציב ההחייבות, מקבלים בחלקם פרנסה. מכיון שלעמים לא היה ביכולת מרכז ליכות העבודה לספק עבודה לגופים אלה, נקטה המחלקה להחייבות יל המוכנות היהודית בצעדים יל הטקע עבודות מסוימות מרשותנו, לדוגמה: עבודות יעור, עבודת "מקורות". לשאלת הגיל, הגיל המקסימלי הנהוג בליכות העבודה לרישום הוא 55. אין זה חוק, לטכנת העבודה פשוט העתיקו את הנהוג בחוך ארגוני הפועלים וקבעו כלל בלתי כחוב ימקבלים לליכות העבודה אנשים עד גיל 55. החערבנו באוחן הליכות שנימו להגביל את הגיל ל-50 ואני חושב שהצלחנו למדר זאת. אבל, ייצוג מן צועות המגבילים את הגיל. התחרות העקידים, למשל, מסרה לנו ייצוג טעם לרשום פקיד חדש מסוג ג', מתחיל, למעלה מגיל 45, והיא תלתם את לליכות העבודה הנמינה להכניס אנשים למעלה מגיל זה. לא קבלנו את עמדה ונלחם בה, אבל זוהי עמדה הקובעת לא טעם ביחסי עבודה. בחודש אוקטובר עברנו את כל הליכות, יחד עם נציגי משרד העבודה ורצינו לדעת מהו מספר מחוקרי העבודה שאין להם פחרון. עשינו ילוש קטגוריות: 55-60; למעלה מ-60 ונכיס וחיוני כוח, גם למטה מגיל זה. בחודש אוקטובר היו כ-8,000 מחוקרי עבודה ומספר זה של ילוש הקטגוריות הגיע ל-2,000, מחוכו 642 איש מגיל 55-60; 625 איש למעלה מגיל 60 ו-779 איש נכיס וחיוני כח. בלוד, למשל, היו 174 איש מעל לגיל 60. אני מכיר את המצב בלוד ואת אמטרויות העבודה יט ואני אומר לכם שהמצב הוא ממי אבסורדי. את האנשים האלה לא הוצאנו מליכות העבודה; הם רשומים עד היום. לאחר הבדיקה הסטטיסטית הזו, הזהרנו את עובדי הליכות בנוגע לרישום.

זוהי אחת היצלות החמורות ביותר ייש

למטל בהן באופן לחוף, אבל לא במסגרת הליכות; יט אינני רואה כל פחרון לאנשים מסוג זה. אין זה אומר שאיננו עוזרים להם אף טעם.

בחיטה, חל-אביב וירושלים ישנן מחלקות מיוחדות, בחוץ לשכונת העבודה, המטפלות במקרים אלה. הן מטפלות במספר גדול י"ל אנשים ומטפחות רק אחוז קטן של החביעות, כי ה עבודות הצבוריות אינן באות בחשבון לאנשים אלה, וזוהי כמעט העבודה היחידה הנמצאת ביום ברשות לשכונת העבודה.

הבעיה ידועה לנו, אבל אין * בכוחנו להרים את כל המשא. ישנה הצעה שיהיה מידור בינמשרדי; אני חושב שאסור היום להאחז בעבודה שהגויינט מתחיל לטעול בארץ לא רק בשטח של טיפול סוציאלי, אלא גם לשם מידור מסוים.

צ. יהודה: מה בדבר העשיית מברשות, מטאטים, ניר וכד'?

מר ביחן: לשכונת העבודה ניסו את רוב הדברים האלה ובהרבה מקרים נכשלו. לו היינו

חיים במצב תקין שיהיה לנו עבודה מספקת לכל האחרים, היה אולי מידור זה מועיל. אבל ישנו חוסר עבודה עצום י"ל אנשים המסוגלים לעבוד ואין להם עבודה. אין כאן שאלה סטטיסטיות, הסטטיסטיקה אינה מעניינת כאן; זוהי שאלה הומנית שיש צורך והכרח לשתור אותה בכוחות מסותטים.

אשר לאלה שאינם נרשמים מחוץ יא"י, הסטטיסטיקה היא דבר מבלני מאד, אבל יש גבול גם לזה והיא אינה יכולה לקחת בחשבון דבר אבנטואלי. אם ישנם אנשים אשר אינם באים לליכוח העבודה, אינם יכולים גם להכנס לסטטיסטיקה.

ח. רובין: אתן לך דוגמה: ישנם 25 ימי עבודה

בחודש. אני בא לליכוח העבודה

ונרשם ב-3 לחודש וב-22 לחודש. בסיכום הסטטיסטי, לפי השיטה הנהוגה כיום, אני מופיע בחור איש י"עבד 23 ימים.

מר ביחן: לא קיימת אצלנו סטטיסטיקה כזו.

אני יכול לקחת את עומק האבטלה

רק מי שנרשם בחור מחוסר עבודה. אין אמירות אחרת.

היו"ר ע. גלובמן: מר רובין! אולי תבאר כיצד היית

ח. רובין: אני הייתי מסדר אחרת את הסטטיסטיקה.

הייתי אומר את כל האמת ולא מילה.

הייתי רוצה: אנשים אשר הוסיפו טעם אחת לליכה, או עזרים טעם.

אני פשוט מציע לעשות אותה הפעולה מן הצד ההפוך.

צ. יהודה: איך יכולה הליכה לרעה את האדם שנרשם

ב־3 לחודש וב־22 בו, לא עבד מספר

ימים?

ח. רובין: אינני מציע להגיד זאת בכלל. אני מציע להגיד

יחדם מכונים נרשם פעמיים בחודש בחור

מחוסר עבודה.

מר ביתן: הסטטיסטיקה שלנו יכולה להקיף רק

אותם האנשים הנרשמים כמחזורי עבודה.

היו"ר ע. גלובמן: מר רובין טוען שאם אדם נרשם ב־3 לחודש

וב־22 בו, הוא נכנס לסטטיסטיקה בחור

אדם שעבר ביחור הימים. האם זה נכון או המצב יונה?

מר ביתן: את התבוננו בדו"ח שלנו, תראו שיש שני

רשימים: דף אחד הנקרא "חנועת מחזורי

העבודה בלשכות העבודה" ודף שני הנקרא: "סידור העבודה בלשכות

העבודה". בסידור העבודה בלשכות העבודה נכלל רק מי שקבל עבודה

בפרעל.

ח. רובין: אדם נרשם פעמיים בחודש מכונים. ביחור הימים,

יום אחד עבד בחוק, כמה ימים יכתב בבית.

אותו אדם נרשם בסטטיסטיקה בחור דור" עבודה "עבד 23 ימי עבודה

בחודש. אינני מציע לקבוע בסטטיסטיקה "אדם זה לא עבד 23 ימים; גם

זה יהיה שרירותי, אבל אני מציע רק לרשום את האדם בחור כזה "הוסיף

פעמיים בליכה העבודה.

מר ביתן: הרישום הסטטיסטי שלנו אינו אורגינלי

של מדינת ישראל, אלא הוא לקוח מהנהוג

בעולם ולא בחלק אחד על העולם. יש בענין זה כלל פחות או יותר קבוע.

איננו מייחמים במספרים שלנו ליישם תעמולה. כדאמרתי ש-98,000 איננו עברו את לשכות העבודה ומחוכם מופיעים בסוף דצמבר כדורשי עבודה-25,000, לא אמרתי שכל האחרים הסתדרו בעבודה. אני חוזב שדי הרבה הסתדרו ורבים אטילו הסתדרו בעבודה לא רצויה מבחינת הכלכלה הלאומית של מדינת ישראל, אבל אין כל אפשרות אחרת. אני כופר בהנחה שבמציאות של היום ישנם אנשים רבים הנרצמים טעם אחת או פעמיים בחודש. זוהי אמת מופרכת, כי יש לנו סטטיסטיקה מוימת. לכל איש בליכת העבודה ישנו כרטיס שני חוץ מכרטיסו האישי. הוא נרשם בלוח היום וחוז מזה בכרטיס שלו. אנו יודעים ש-85% מאותם האנשים אשר לא סודרו בעבודה ע"י לשכות העבודה, מופיעים כדורשי עבודה. זוהי הבקרת שלנו. אנו יודעים שאנשים מופיעים ומעוניינים להוסיף, ואינה קיימת הבעיה שהזכירה רובין בקנה מידה גדול. בתדשים דצמבר-ינואר הגענו במה "קוראים" מטרעות לשכר עבודה ל-55,000 ל"י, ואלה טכומים אמכיים, כי אינם מופיעים. לא יכלנו לגייס יותר כפטים. לא טעם לקחנו כפטים שלא ידענו מאין נחזירם. עזינו זאת לא כמודד ממילחי טהור, אבל ידענו שיש הכרח לעשות זאת. אשר לעבודות נשים, אנו פותחים היום ברוב הלשכות מחלקות מיוחדות לפועלות ובמרכז יש לנו גם כן מחלקה מיוחדת לפועלות המטקחת ומדריכה את המחלקות השונות. הבעיה ידועה לנו; אנו יודעים שמצב המועלת הוא קשה במיוחד, אבל מה יש גם צד שני של המטבע. תחרון מלא ייתכן רק עם קיום חוק של עבודה מאורגנת, כי במקצועות הנשים כיום אין עבודה מאורגנת כמעט. החוק יבטל את הלשכות המרטיות ואת כי זה ימיל מעמסה כבדה על הלשכות, זה יעזור לתיקון המצב. אנו דואגים לא טעם לשריין עבודה מווימת בשביל טועלות. בימי הקטיף לחצנו מאד על לשכות העבודה בענין זה אך מירר החקלאות לא היה מעוניין בטועלות. נלחמנו בשטח זה ולדעתנו, היו לנו הצלחות מווימות.

אשר למחנות המעבר, אנו מאחרים לפעמים, כי לעתים אין כל חיאות בין חכניות התעסוקה ובין המסידים העומקים בקליטת העולים, מכיון שאנו לפעמים שומעים על שכונ עולים זקנ, ברגע שכבר יושבים עם האנשים. החיאות לקוי במקצת. אני רחוק מלהגיד שאנו חיים במשטר מחוכנן בשטח זה. אנו עמדנו בטני בעיה שבצפון חל-

עבודה. בדרך כלל מועצות המועלים או המועצות המקומיות יואסות
שיטת חדש ייכלל בתחום שימוטן, אולם כיום המצב הוא הפוך. לאחר
זרזים רבים, העברנו חלק אחד של היטוב - יד המעביר, לרמת-גן
ואת החלטת השני - הדר יוסף, צירנו לחל-אביב.

אחן דוגמה נוספת של עיכוב. אנו עכסיו
בתחילה במקום

מקימים פניף חדש בקורדאני. רצינו לצרף את לחיטה. גינתיים באה

גזרת משרד הטנים אשר קבעה סקריה ביאליק וקריח מוצקין אינן שייכות
לחיטה והקורדאני נמצא עוד מעבר להק. ליכת העבודה בחיטה וגם מועצת
טועלי חיטה טוענות כי במקום אינו שייך להן ועבודה במקום אין בשום
פניט למצוא. היחה יט מראבה והוכנמו לעבודה אנשים מבלי כל חכנית

העסקקה. אז קבלנו החלטה על הקמת פניף לליכת העבודה. מיכתי את
הענין הזה במשך שבועיים, כי לא היחה אף עבודה אחת לחלקה לדורסיה.
אני מתפלא על שאלתו של רובין בענין

התנודות הגדולות במספרים. היו שבועות של ילג וגישמים וכל עבודה
לא יכלה להיעשות. אטילו עבודות צבוריות לא היו בשבועות אלה. אני
מבקי את מר רובין להסתכל במסטיטיקה ילנו. אני דברתי על הדברים
בצורה גלויה, המסטיטיקה היא רצינית ואין לנו כל כוונה של העלמת
מטהו. אבל ברור ההתנודות היו בחוצאה מהתנודות במזג האויר.

עמדתי בהרחבה על אי הסדרים בעבודה. אני

רוצה רק לחזור בקיצור. אנו ביטח זה חיים במיטת קשה; מצד אחד חומר
עבודה, חכניות התעסקה ואמשרויות התעסקה אינן מדביקות את קצב

קליטת העליה ומצד שני חומר אנוטי בין העולים החדשים, אשר חי
בדמורליזציה גמורה בענין זה. אין כל מסורה או דמומים של איזה שהוא

ארגון. בחדשים האחרונים התערבנו בעשרות מקרים והראיה לכך שפטרנו
עובדים. אמרתי קודם שפטרנו עובדים מכל המסלגות ומכל הארגונים

כשגלינו דברים ברורים. אבל לא רק סיטורין הוא אמצעי בדיכונ. זהו
האמצעי האחרון והחמור. אנו מקיימים סיקוח קבוע. יש לנו שני

מפסחים, אשר כל חפקידם הוא לטקח על רישום סידורי חלקות העבודה.
משרד הרישום הוא צילום של המציאות. העובדות מוכיחות שאין היום

בחוכנו מטלגה אחת בקיה בטח זה. אמרתי קודם שלטי מיטב ידיעתי,
אין היום גט מטלגה אחת בחוכנו המעונינת לתח לנציגי לשכות העבודה =

הוראות למעול בכונן זה או אחר. האמת היא שיזנה לויאליות מטרשת

של חברי כל המפלגות המיוצגות בליסכה והאנשים חושבים שהמטרות והמטלות
המטלות מחייב אותם לנהוג כך או אחרת. לא פעם זוחי פרוסקציה
אישיה שנוחנים לה. ניצמלה ממלגתיה! אבל בכל מקרה זאנו מגלים משהו,
איננו מחכים למאמרים בעתונים, זה איננו מפבירים ואיננו עוזרים ל
לינות את הענינים. יש היום חומר על כל מפלגה ואלה העוסקים בזאת
יודעים זאת היטב. אתן דוגמה: ליסכה חיטה נחשבת כאחת הלסכות
הגדועות בארץ, לא מיום פירסום המאמר ב"על המשמר", אלא חדיים רבים
לפני כן, וסיבות אחרות לכך. ליסכה העבודה בחיטה אינה מאורגנת ואינה
מסודרת. עד היום היא היתה בארבעה מקומות זונים בחיטה ואחת
הפעולות החשובות של מרכז הלסכות היתה, לרכז אותה בודה אחת.
מידור העבודה נמצא מחוץ לכתלי הלסכה, לא רק בפנימי המפלגות, אלא
גם בארגוני הטועלים. האגודות המקצועיות חובעות זאת כזכותן הטבעית.
יש לנו מלחמה קשה עם אגודת טועלי הבנין, השומרת ברוב המקומות על
מידור העבודה מחוץ לכתלי הלסכה. יש לנו עכשיו מלחמה עם אגודת
האטיה, המתנגדת בכל כוחה להסידור יועבר ללסכות העבודה. אינני צריך
להסביר מדוע - ישנן סיבות לכך. טורח הרע בחיטה החתיל בכך שמידור
העבודה במקצועות היה בידי האגודות המקצועיות ולא בידי ליסכה העבודה.
אחד ההיסגים הגדולים שלנו בחיטה

הוא, הקמת מוסדות הלסכה: מועצת הלסכה; מזכירות הלסכה, מוסד מנומט
פעמים
של חמישה איים המקיים ישיבות פעמיים או שלוש בשבוע; ועדת הערעורים.
ישיבתי עם המזכירות, שבתוכה מיוצגות כל המפלגות, ודנתי אחת גן על
בעיה "מספרו". הענין נסחר לוועדת הערעורים והיא הוציאה מסקנות.
המסקנות בוצעו. גם חברים הקרובים לעתון "על המשמר", ותרעמו על
הפרסומת ואמרו שהם מודים בכך "לביח"ר זה נכנסו טועלים
לעבודה בצורה זו, מכיון שהמיטול היה בידי אגודת טועלי המזון ולא
בידי ליסכה העבודה.

אני מבקש מכם לקחת בחשבון את העובדה

שמרכז הלסכות הוא האחרון המקוניין לטשטש את הענינים; אלא ישנן
כאלה המעוניינים בטשטוש, הרי הם פעם מפלגה זו ופעם מפלגה אחרת.

היו"ר ע. גלובמן: הישיבה הבאה של ועדת העבודה חלוייה

במדרה היום של הכנסת. אם אקבל היום

הודעה מיו"ר הכנסת כי חוק מספחות התללים יופיע ב"בוע הבא בפני
הכנסת, נצטרך להחאים לשי זה את יום הישיבה שלנו.

ח. רובין:

אני מציע "נקיים ישיבה רגילה ביום

"אני הבא וצט יבוא חוק התגמוליים,

נקיים ישיבה נוספת.

ההצעה נחקבלה.

הישיבה ננעלה בשעה 11.45.